

Jediný hmatatelný výsledek aktivity politiků na „ochranu slabšího“: Agresivita, sprostáctví a beznaděj

- CZ24 News | 31. července 2021

ČESKO: Když se zavádí nová státní represe proti běžným občanům nebo zvýhodňování určitých skupin obyvatel, často se argumentuje tzv. „ochranou slabšího“. Excelentní ukázkou, kam tahle politika vede, je dopravní zvýhodňování cyklistů, ale když nad tím jen tak přemýšlím, vede mě tento [nepopiratelný fenomén](#) k mnohým dalším a obecnějším závěrům.

Nejdříve se s Vámi musím podělit o jeden všední zážitek z předvčerejší cesty do práce. Tedy cesty autem do práce. Na mimoúrovňové křižovatce Pisárky jsem se na příjezdu od Antroposu postavil do fronty a čekal, až blikne zelená. Asi tři auta přede mnou bylo čelo fronty, ve které stálo černé neidentifikované auto neznámé značky, asi zlé černé BMW, a ... cyklista. Cyklistovo kolo bylo typu závodního s galuskami a berany, na něm sedělo mladé vyzábblé individuum neurčitého pohlaví asi mužského s černými brýlemi, helmou a barevným závodním trikotem modrém a zeleném tónu, jehož outfit doplňovaly nezbytné černé, zřejmě nepolstrované spandexky a snad i speciální obuv se zámkami do šlapadel. Cyklozmrdr měl hlavu nepřirozeně vytočenou na černé auto a tupě až nenávistně na něj zíral, dalo-li se to vůbec přes jeho brýle poznat, ale poznalo se to dle výrazu úst. Ústa se mu intermitentně hýbala. Přestože měl cyklista vyhrazený svůj pruh, stál mimo něj a předním kolem blokoval celou frontu aut čekající na zelený signál. Bočný ani čelní odstup 1,5 m od auta nedodržoval. Blikla zelená. Cyklistům zelená na této křižovatce blikne asi o pět vteřin dříve, aby mohli jako preferovaní účastníci křižovatkou projet první. Obstruující cyklozmrdr se neměl k jízdě ani poté, co blikla zelená pro auta a neustále do auta vpředu cosi klavíroval, a tak na něj někdo z fronty zatroubil. Cyklozmrdr se pomalu rozjel, projel křižovátku v přímém směru v čele řady vozidel a dojel asi do úrovně přechodu pro chodce ve stanici autobusu Pisárky, přičemž se neustále ohlížel po černém autě. Náhle bez předchozího upozornění cyklozmrdr prudce změnil směr jízdy doleva, přešel po přechodu pro chodce, kde v tu chvíli svítila pro chodce červená na protější chodník v sousedství zastávky, čímž zablokoval cestu černému autu. To muselo prudce a neočekávaně zabrzdit a my, kteří jeli za ním, pochopitelně také. Vzhledem k velmi nízké rychlosti, která byla totožná s rychlostí toho leštiče pumpiček, nedošlo k žádnému významnému vzájemnému ohrožení kolizí. Cyklozmrdr na auto ukázal vztyčený prostředník, propletl se mezi uskakujícími chodci po chodníku a pokračoval dále ulicí Hroznovou ve své životní cestě za lepšími a progresivnějšími zítřky.

Poté, co nás první pumpičkář zbavil své vzácné přítomnosti, kolona aut spořádaně pokračovala ulicí Hlinky, přičemž bohužel narazila na dalšího pumpičkáře. Druhý pumpičkář byla osoba poněkud korpulentnější, opět v nezbytných černých brýlích a cyklohelmě, tentokrát se ovšem pod přílehavým aerodynamickým celotělovým žluto-černým cyklooblečkem rýsovaly zřetelné kuželkoidní tukové faldy, které neměly typickou distribuci ani pro muže ani pro ženu, nejspíš se jednalo o transgenera. Pumpičkářský transgender opilecky vangloval po prostředku silnice, ačkoli, jak Brna znalí čtenáři jistě vědí, měl asi 2 metry přes travnatý pruh po své pravici cyklostezku zbudovanou pro jeho větší bezpečnost za peníze daňových poplatníků. Tuto cyklostezku si ovšem, zřejmě s poukazem na zákaz diskriminace, ke svému cestování nezvolil a blokoval provoz uprostřed silnice. Kolona aut jej opatrně objížděla přes plnou čáru, což bylo kvůli ostrůvkům, které pro větší bezpečnost nechalo vybudovat

dřívější vedení magistrátu, dosti obtížné. Ještě, že v protisměru nebyl téměř žádný provoz.

Upřímně řečeno, ani bych si ty události nepamatoval, neboť zážitky z typického bezohledného pumpičkářství jsou téměř každodenní zkušenosti a jsou tak běžné, že je už nikdo ani nepovažuje za exces. Den předtím jsem se však seznámil s kauzou pumpičkáře z Ostravy. Proti pumpičkáři z Ostravy totiž počínání všech ostatních bezohledných a agresivních vyznavačů pumpičkářství bledne. Ostravský pumpičkář si zahrál hru o zlatý Darwinův pohár s kamionem. Pumpičkář se octnul v jeho blízké přítomnosti a protože se cítil být kamionem ohrožen, tak jej zprava v mrtvém úhlu předjížděl, protože to je vůbec nejvíc logický počín ohroženého člověka. Poté, co se mu to podařilo, se jal za účelem většího vlastního bezpečí těsně před kamionem brzdit. Kamionákovi lezly oči z důlků a asi si taky ukákl strachy do spodků, protože si byl zřejmě dobře vědom, co by musel podstoupit, kdyby toho agresivního cyklozmrda kvůli své setrvačnosti sejmul. Pumpičkářský zmrd byl ovšem v klidu. Blokoval provoz, před kamionem si položil svůj drahocenný bicykl, s jehož pomocí chrání planetu, a jal se s řidičem kamiónu diskutovat o svém privilegovaném postavení účastníka silničního provozu podporovaného všemi silovými složkami a dokonce si na svoji obranu povolal gorily z městapa. Gorily případ zadokumentovaly a daly do správního řízení a novinový článek cudně nezmiňuje, kdo měl být ve správním řízení obviněný z přestupku, zda řidič kamionu nebo cyklozmrd.

Agresivní pumpičkář měl zkrátka pocit, že když má na své straně fízly, městapo a poslance parlamentu, tak pro něj neplatí fyzikální zákony, natož pak ty lidské. Poslanci parlamentu tak paradoxně svým hyperprotektivním přístupem vůči některým privilegovaným vrstvám obyvatelstva nejenže neřeší jejich problémy, ale spíše je zhoršují. To jim ovšem nebrání sklízet za to politické body u volnoutů.

Ačkoli se mnou většina právníků jistě souhlasit nebude, osobně se domnívám, že případ ostravského pumpičkáře s sebou nese i znaky trestného činu nebezpečného vyhrožování. Ostatně podobné činy již v trestně-právním módu [souzeny byly](#). Kupříkladu je znám případ partnerů ve vleklém soudním sporu o dítě a alimenty, kde manžel za volantem svévolně přešel do protisměru a hrozil čelním střetem s protijedoucím vozidlem a z toho vyplývajícími důsledky bývalé družce a dítěti, která s ním z určitého důvodu sedla do auta.

Vyhrožovat totiž nemusíte verbálně. Bezohledný pumpičkář ve svém autodestrukčním psychopatickém rauši záměrně vystavil řidiče kamiónu svým chováním riziku, že jej zraní nebo usmrtí, což by neslo pro řidiče kamiónu reálné riziko velmi závažné újmy v podobě trestního stíhání bandou násilnických psychopatických fízliých predátorů, kteří smýšlejí podobně jako onen pumpičkář. Pokud by nebyl k dispozici kamerový záznam, který celkem jednoznačně prokazoval vinu agresivního pumpičkáře a kamionák toho vola náhodou srazil, velmi pravděpodobně by si fízlové nechali vyrobit nějaký křivý znalecký elaborát například v továrně na posudky soudruha Vémoly, který samozřejmě kvůli finanční závislosti na zakázkách fízlů potvrdí přesně to, co si fízlové přejí, aby se potvrdilo. Fízlové dodají k soudu dalšího chudáka nevinného obžalovaného, kterému kompletně zničí život, a shrábnou odměny za dobře provedenou práci.

Podobně jako u pumpičkářů, kde je to prozatím spíše k pousmání, vede pozitivní diskriminace u celé

řady dalších případů k tomu, že se jejich ochrana nejenže nezvýší, ale naopak vede k incentivizaci rizikového a patologického chování a k rozdělení společnosti. Nejružnější protěžování romské populace a jejich „hra na diskriminaci“ vede k tomu, že se Rómové nikdy nedostanou ze zóny vlastního komfortu a nevybojují si lepší svět pro sebe a své potomky. Mají přece univerzálního viníka, který za všechno může, tak proč se snažit. V době evidentní rasové diskriminace černé populace v USA v 50. až 60. letech minulého století vyrůstalo 88% černošských dětí v úplné rodině a jejich sociální mobilita byla daleko vyšší než dnes. Dnes v době „affirmative action“ pod taktovkou demokratických neomarxistů jich 85% vyrůstá v domácnosti se svobodnými matkami, což mimo jiné vede k tomu, že na 13% černé populace v USA připadá 86% všech spáchaných vražd, přičemž v drtivé většině se mladí černoši vraždí vzájemně mezi sebou, protože si berou své mužské vzory v lokálním gangu. Nemluvě o extrémním nárůstu drogové závislosti a dalších negativních společenských jevů, které tlačí příslušníky černé minority na společenské dno.

Kromě rasové pozitivní diskriminace si naši neomarxističtí soudruzi potrpí také na pozitivní diskriminaci genderovou, která s sebou nese rovněž mnohá neštěstí, například krizi tradiční rodiny, související explozi počtu rozvodů a svobodných matek vdaných za stát a všech těch výdobytků moderní neomarxistické společnosti včetně navazující exploze kriminality mladistvých, krizi mladých mužů, kterým absentují mužské vzory a pokles reprodukce populace, která je pak nahrazována migranty, jenž podobnými neomarxistickými předsudky netrpí. Všeobecná spokojenost se životem, která se v sociologii sleduje již od 50. let minulého století, tak navzdory pozitivní diskriminaci a výdobytků bolševismu [u žen stále klesá](#).

S podobnými příklady bychom mohli pokračovat snad donekonečna. Od levicových politiků je to velmi „chytrá“ strategie, protože si vlastně svým přístupem vytvářejí věčně nespokojenou lůzu vlastních voličů závislých na přerozdělování a státní moci, jejíž jedinou nadějí na prosté přežití je těžba výdobytků vlastního chudáctví v podobě drobtů ze Babišova, sociálně-demokratického či pirátského stolu.